

Mestariampuja Grigori Slabinski ja hänen kymmenet asetoverinsa vannoivat silloin kostavansa rakkaan päällikkönsä puolesta ja kaikista mannerheiniläisten rosvoretkeilijäin verisistä tihutöistä. He ovatkin lujittaneet puolustusasenansa läpipääsemättömiksi. Niitä lähestyessään ovat kynänsä Hannerheinin rengit saaneet jo maksaa yrityksensä hengellään. Itse Slabinski on tuhonnut todistettavasti yli sata Hitlerin rosvoretkelle narrattua suomalaista.

Herra Ahti Myrsky: Voin hengessäni nähdä, miten hyny on leikkinyt kyynillisillä kasvoillanne laadittuanne ylläolevat "uutiset". Armas Äikiä ei olisi voinut sepittää niitä herkullisempaan muotoon.

Mutta valheella on lyhyet jäljet. Uutisenne olisi hyvä Syvärillä tai Itä-Karjalassa - Keski-Kannaksella se on surullinen harhaisku.

Karjalan Kannaksella suoritettiin maaliskuuhuhtikuun vaihteessa kaksi tiedusteluhyökkäystä. Toisen suoritti yksikkömme 3668 jääkärijoukkue vänr. Voittoksen johdolla 31.3. räjäyttäen n.s. Ojasen bunkkerin ja useita viholliskorsuja miehistöineen. Toisen tuloksellisen iskun teikäläisten asemiin suoritti 31.3. yksikön 3676 jääkärijoukkue vänr. Seppo Kotilaisen johdolla räjäyttäen niinkään joukon korauja miehistöineen.

Siinä ovat siis etsimänne "pineyden sankarit". Te, hra Myrsky, voitte kuvitella, ettei suomalaisilla jääkäreillä ole moisella retkellä parempaa tekemistä kuin kaatuneitten ryssäin puukolla jykertäminen. Verraton on väitteenne, että meikäläiset ryhtyisivät valelemaan ryssän raatoja paloöljyllä. Sietipä tosiaan vetää julkisuuteen mokomat petroolin haaskaajat. Ilmankos rykmentin esikuntakin sai viime talvena olla ajoittain yhden lampun armoilla, kun jääkärijoukkueet kävivät voitelemassa paraalla lampuöljyllä kaatuneita vanjoja.

3668:n iskujoukko menetti 31.3. kolme ja 3676:n joukkue kuusi kaatunutta. Teikäläisiä todettiin kaatuneen molemmissa kahakoissa useita kynämiä. "Moninkertainen oli kaatuneitten vihollisten luku."

Viekää parhaat terveiseni mestariampuja Slabinskille ja kertokaa hänelle, että esim. Ohdan koko lohkolla on kesäkuun kuluessa kaatunut tähän asti vain 1 alikersantti. Tosin myönnän, että sata ryssää olisi pieni hinta alikersantti Valde Sorsasta. Myönnän samoin, ettei tarina ruhjotusta punakonentaja Petrovista ole pelkkää satua. Vänrikki Kotilainen kertoi löytäneensä viholliskorsun suulta muodottomaksi silpoutuneen, päättömän ja jalattoman ruumiin, jonka vierellä oli venäläisen upseerin karttalaukku. Mutta Petrovia ei jykertänyt suomalainen puukko vaan 3 kilon kasapanos. Eikä hänen ruumiinsa tarvinnut palaakseen lampuöljyvoitelua.

Parahin herra Myrsky: Teillä on oivallinen kynä, mutta Te jätätte liian usein valheesta kiinni. Numerossa 14 kertoo muka kenttätykistörykmentti 15:n 11. patterissa hevosemiehenä palvellut Veikko Korpelainen, että "tässä keväällä vanhat miehet puuhasivat suorastaan sakilla kotiin lähtöä pelastaakseen perheet nälkäkuolemalta". Mikäs sen kauniimpaa, mutta nyt sattuu niin, että mainitussa kenttätykistörykmentissä onkin vain yhdeksän patteria, Hilkkeen yhdeksäs patteri viimeisenä.

Ja niin edespäin: En tietenkään voi tarkistaa kaikkia tarinoitanne, mutta nämä Ohdan lohkon näkökulmasta tehdyt pistokekkeet osoittavat, että "Kansanniehenne" sallii itselleen melkoisia runollisia vapauksia. Numeronne 12 lopussa kerrotte "Luukkosen komppaniasta", joka siirtyi kokonaisuudessaan venäläisten puolelle. Missä ja milloin? kysyy suomalainen lukija. Vastaus: Ahti Myrskyn mielikuvituksessa.

Niin on, arvoisa hra Myrsky: Suomalaista sotilasta on vaikea jymäyttää. Suomen armeijan "patologiset rikolliset", "paatuneet konnat", "pelleilevät kääpiöt", "rosvosodan ritarit" ja mitä kaikkia hyväilyyniä "Kansan mies" meille lieneekään keksinyt, eivät pelkää mottiryssien paperi-Myrskyä. Haukku ei haavaa tee, ja aina pääsee totuuden pukinsorkka pilkistämään näkösalille ovelankin valheen naamioituksen läpi.

Paljon huvia jutuistanne joka tapauksessa on ollut Ohdan lohkon pojille. Toistan vielä kerran vanhan väitteeni: suomalaiset ovat vallan erikoinen ihmislaji. Neuvostoliiton ja Saksan armeijassa säädetään sille, joka noukkii maasta vihollisen lentolehden, kuolemanrangaistus tai monien vuosien vankeus. Meillä niitä luetaan ääneen yhteiseksi iloksi. Niin ettei antaa tulla lisää vain. Kyllä täällä hernot kestävät.

Yli linjojen tervehtien:

(16.6.1942)

Matti Kuiti
Tyrjän Lehden toimittaja